

Folketingets Europaudvalg
udvalg@ft.dk

Claus Larsen-Jensen (S)
clauslarsenjensen@gmail.com, lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Europaudvalget har i brev af 20. februar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (B 18), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Claus Larsen-Jensen (S).

14. marts 2018

J.nr. 2017 - 7984

Spørgsmål nr. 1:

Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt det er muligt – uden at foretage en ændring af EU's traktatgrundlag efter procedurerne i 48 TEU – at vedtage en social protokol som foreslået af Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation og Enhedslisten, jf. beslutningsforslag B 18 (samling 2017-18), som sikrer, at de faglige og sociale rettigheder har forrang for den fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser, varer og kapital i tilfælde af konflikt mellem de to sæt af rettigheder.

Svar:

Jeg vil gerne uddybe de tre synspunkter, jeg fremførte under debatten om beslutningsforslaget. Jeg sagde ved den lejlighed, at:

- En social protokol som ønsket af Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation vil kræve en traktatændring.
- Forslaget i realiteten vil aflive det indre marked.
- EU-Domstolen både varetager hensynet til sociale rettigheder og hensynet til økonomiske rettigheder.

Traktaten fastlår, at der er forbud mod restriktioner, der hindrer den fri udveksling af tjenesteydelser eller frie etableringsret inden for Unionen.

Efter Domstolens praksis er restriktioner berettigede, hvis de anvendes:

- Uden forskelsbehandling.
- Er begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn og proportionale.

Et tvingende hensyn er efter domstolens praksis bl.a. hensyn til beskyttelsen af arbejdstagerne. I 1980'erne afsagde Domstolen fx nogle domme, der statuerede, at fællesskabsretten ikke er til hinder for, at værtsstaten pålægger tjenesteydere af følgende lovgivningen eller kollektive aftaler om mindsteløn.

Domstolens praksis banede vejen for udstationeringsdirektivet i 1996. Direktivet har til formål at finde en balance mellem hensynet til tjenesteydernes fri bevægelighed og hensynet til arbejdstagernes beskyttelse. Minimumsreglerne skal sikre arbejdstagerne, og hensynet til tjenesteydelsers fri bevægelighed er sikret ved, at medlemsstaterne som udgangspunkt ikke må kræve overholdelse af andre regler. Direktivet er således ikke blot et minimumsdirektiv til beskyttelse af arbejdstagerne, men som udgangspunkt også et maksimumsdirektiv af hensyn til tjenesteydel-

sernes fri bevægelighed. Det er således ikke EU-Domstolen, der har gjort direktivet til et maksimumsdirektiv.

I en række domme efter vedtagelsen af udstationeringsdirektivet fastslog EU-Domstolen, at medlemsstater kan indføre forskellige foranstaltninger til kontrol og håndhævelse for at sikre arbejdstagernes rettigheder og bekæmpe social dumping. Det var på baggrund af domspraksis, at Danmark indførte RUT-registret i 2008.

Domstolens praksis om kontrolforanstaltninger og håndhævelse blev konsolideret i det såkaldte håndhævelsesdirektiv. Det er på baggrund af dette direktiv, at vi i Danmark bl.a. fik etableret Arbejdsmarkedets fond for Udstationerede.

Tre af de domme, som forslagsstillerne henviser til i begrundelsen for B 18, vedrører udstationeringsområdet. I alle tre domme var situationen den, at man i værtslandet krævede videregående vilkår, end det var tilladt efter udstationeringsdirektivet.

Efter EU-retten er der altså ret til at levere tjenesteydelser, men dette kan begrænses af hensyn til arbejdstagernes beskyttelse. På den anden side er der ret til at konflikte, men dette giver ikke ret til at konflikte for krav, der er i et strid med EU-ret eller national lovgivning.

Når den europæiske fagbevægelse og Enhedslisten ønsker, at EU-Domstolen ikke i fremtiden skal kunne afsige domme, der begrænser sociale rettigheder, så kan jeg kun forstå det sådan, at de sociale rettigheder skal være ubegrænsede.

De skal kunne trumfe udstationeringsdirektivet, og Domstolen skal ikke kunne vurdere, om der er et rimeligt forhold mellem mål og midler. Det er på baggrund af EU-Domstolens praksis, der hviler på en fortolkning af traktaten, klart, at dette ikke vil kunne ske uden en traktatændring.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen